

Noin 30 000 vuotta vanha esihistoriallinen luolamaalaus. Chauvet, Ranska.

Julkaistu J.-M. Chauvet'n, E. B. Deschampsin ja C. Hillairen teoksessa
Chauvet Cave, The Discovery of the World's Oldest Paintings (1996).

Ohje: Kaikki kirjoitustehtävät ovat tämän vihkon sivuilla 2–3. Osaan tehtävistä liittyy aineistoa, jota on hyödynnettävä tehtävänannon mukaan. Lue tehtävät, silmäile aineistot läpi ja valitse tehtävistä yksi. Tehtävät arvostellaan pistein 0–60. Kirjoita ehyt ja kielellisesti huoliteltu teksti. Sopiva pituus on 4–5 sivua. Tekstin tulee olla selvästi ja siististi kirjoitettu, mutta sitä ei tarvitse kirjoittaa puhtaaksi kuulakynällä tai musteella. Valmiit otsikot on lihavoitu. Muussa tapauksessa anna kirjoituksellesi oma otsikko. Merkitse kirjoitustehtävän numero otsikon eteen. Jos valitset aineistotehtävän, tekstisi pitää olla siten ehyt, että lukija voi ymmärtää tekstisi, vaikka ei tunnekaan aineistoa. Aineistotehtävissä tulee viitata aineistoon.

KIRJOITUSTEHTÄVÄT

1. Ihmiset viettävät yhä enemmän aikaa internetissä. Miksi verkosta on vaikea irtautua?
2. Rockmusiikin kapinallisuus?
3. Toinen maailmansota muutti Euroopan karttaa ja valtioiden välisiä poliittisia valtasuhteita. Pohdi, miten toinen maailmansota vaikutti eurooppalaiseen kulttuuriin.
4. **Urheilun pimeä puoli**
5. Suomen itsenäisyyden juhlarahaston SITRAN julkaisussa *Kestämätön käy kalliiksi* (2013) todetaan, että vuonna 1975 Suomen bruttokansantuote asukasta kohden oli alle 5 000 euroa, kun se nyt on yli 35 000 euroa. Useiden tutkimusten mukaan bruttokansantuotteen kasvu ei kuitenkaan ole Suomen kaltaisissa niin sanotuissa kehittyneissä maissa lisännyt ihmisten onnellisuutta enää pariinkymmeneen vuoteen.

Pohdi talouskasvun ja hyvinvoinnin suhdetta.

6. Piirtäminen on ihmiselle luonteenomainen tapa hahmottaa maailmaa. Pohdi piirtämistä ajattelun ja ilmaisun välineenä. Käytä apuna yhtä tai useampaa kuvaa (s. 1 ja 12). Ota otsikoksi **Piirtämisen ihme** tai laadi oma otsikko.
7. Zacharias Topeliuksen satu *Parempi tie* (s. 4–5) on julkaistu vuonna 1871. Millaiselta oma kasvatuksesi näyttää sen valossa?
8. Erittele ja tulkitse 10-vuotiaan Hanin Al-Ghosahin kirjoittamaa vuoropuhelua *Kynän ja kumin keskustelu* (s. 6).
9. Pohdi suomalaista elämäntapaa. Iiyödynnä tilastoaineistoa (s. 7) ja omia kokemuksiasi.
10. Mahtuvatko kaikki pukukoppiin? Käytä kirjoituksesi pohjana omia havaintojasi ja Jarkko Niemisen kolumnia (s. 8).
11. Mitä ajatuksia Ville Rantan pilapiirros (s. 9) sinussa herättää? Ota otsikoksi **Perimäisten kysymysten äärellä**.
12. Laadusta puhutaan nykyään paljon. Kirjoita laadusta valitsemastasi näkökulmasta (esimerkiksi ympäristö, teknologia, talous jne.). Voit myös hyödyntää aineiston (s. 10) avoimia näkökulmia.
13. Ota kantaa Esa Liljan kolumniin *Laiska abi, lue edes tämä!* (s. 11).

*

AINEISTO TEHTÄVIIN 6–13

Piirroksia.....	1 ja 12
Zacharias Topelius: Parempi tie.....	4–5
Hanin Al-Ghosah: Kynän ja kumin keskustelu.....	6
Tilastoaineisto.....	7
Jarkko Nieminen: ”Välillä mietin, onko toisten rakkaussuhteita kommentoiva ihminen itse rakastanut koskaan”.....	8
Ville Ranta: Pilapiirros.....	9
Verkkokeskustelua laadusta.....	10
Esa Lilja: Laiska abi, lue edes tämä!.....	11

Huom.! Tekstien kieliasu on alkuperäisen julkaisun mukainen.

PAREMPI TIE

Oli kerran luutamummo, jolla oli kaksi lasta, Putteli ja Tutteli. Putteli oli poika, mutta Tutteli tyttö. Eräänä päivänä oli mummo ansainnut 20 penniä ja hän sanoi lapsille: — Tässä on kaksi kymmenen pennin rahaa; menkää kaupunkiin ostamaan leipää!

Lapset eivät olleet koskaan ennen käyneet kaupungissa ja sentähden he kysyivät tietä. — Se ei ole mikään kumma, sanoi mummo. — Menkää ensin suurta maantietä, ja kun tulette katajamäen kohdalle, croaa siitä kaksi haaraa. Menkää sitten sitä tietä, joka on parempi.

Se oli lapsista hyvä neuvo ja he läksivät iloisesti astumaan rahoinsa, sillä olihan hauska päästä kerran kaupunkiin.

Kun he pääsivät katajamäen kohdalle ja näkivät edessään kaksi tietä, alkoivat he itsekseen ajatella, kumpikohan tie se nyt oli parempi. Mutta molemmat näyttivät heistä yhtä hyviltä ja he seisahtuivat neuvottomina hetkiseksi arvelemaan.

Silloin istui leppälintu koivussa oikean tien varrella ja lauloi: kuivaa leipää, kovaa leipää, kviririvit! Mutta varis istui katajikossa vasemman tien varrella ja raakkui: rinkilöitä piparkakkuja, rinkilöitä piparkakkuja, kvaa, kvaa!

— Kuules, Putteli, sanoi Tutteli, — leppälintu laulaa kuivaa leipää; parasta on mennä sinnepäin ja suorittaa asiamme.

— Eipäs, sanoi Putteli Tuttelille, — varis lupaa rinkilöitä ja piparkakkuja. Sehän on tietysti parempi tie.

Lapset eivät voineet sopia, vaan päättivät ottaa kumpikin kymmenpenninsä ja lähteä edelleen eri teitä.

Mutta kaikki tietähän ne Roomaan vievät, ja molemmat veivät tässäkin kaupunkiin. Astuttuaan kotvasen tuli Putteli toiselle kaupungin portille, ja siinä istui matami pöydän ääressä ja huusi: — Kaksi pennistä, kaksi pennistä!

— Mitähän tuossa on? ajatteli Putteli ja astua tallusteli matamin pöydän luo. Siinä häneltä silmät vasta aukesivat, sillä pöytä oli ladottu täpö täyteen piparkakkuja ja pieniä nauharinkilöitä.

— Saanko kaksi rinkilää pennillä? kysyi Putteli.

— Saat, sanoi matami. — Piparkakut maksavat oikeastaan kaksi penniä, vaan menköt yhdestä.

— Ah, miten huokeita! ajatteli Putteli itsekseen. — Miten äiti ihastuu, kun saa niin paljon hyvää niin vähällä rahalla! — Ja hän osti puolella rahallansa rinkilöitä; — montako hän sai? — Ja lopulla hän osti piparkakkuja; — montako hän niitä sai?

Sitten läksi Putteli katselemaan kaupunkia, ja se oli hyvin komea. Siellä oli korkeita kartanoita, koreita neitosia ja kiiltäviä messinkipeilejä kaikissa puodinikkunoissa. Kas, se oli jotakin! Putteli katseli katselemistaan, ja hänelle alkoi jo tulla nälkä.

— Voisinhan syödä yhden rinkilän, koska ne ovat niin huokeita. Mutta ei muuta kuin yhden! Ja hän söi rinkilän.

Vähän ajan perästä hänen oli taas nälkä, ja mieli teki lisää. — Voisinhan maistaa piparkakunkin, koska matami tinki ja helpotti, ajatteli hän. — Mutta ei muuta kuin yhden! — Ja hän söi myöskin piparkakun.

Mitä enemmän hän söi, sitä enemmän rupesi nälkä tuntumaan. Ja niin meni taas yksi rinkilä ja yksi piparkakku. Mutta ei muuta kuin yksi. Sitten alkoi Putteli ajatella kotiinlähtöä, sillä ilta oli jo tulossa.

Putteli astuskeli hitaasti kotiin päin, sillä häntä väsytti ja nälkä oli myöskin. Ja rinkilä ja piparkakku toisensa jälkeen menivät samaa tietä hänen pikku vatsaansa, mutta vain yksi kerrallaan. Sillä joka kerran maistaessaan hän ajatteli: — Ei muuta kuin tämä!

Viimein oli hänellä vain yksi rinkilä ja yksi piparkakku taskussa jäljellä. — Niin, yksihän se vain enää on, ajatteli hän, — eikä se kuitenkaan riitä kaikille illalliseksi. Ja hän söi siis viimeisenkin.

Putteli saapui viimein kotiin, ja siellä istuivat luutamummo ja Tutteli tyytyväisinä syömässä illalliseksi sitä leipää, jonka Tutteli oli ostanut. Sillä Tutteli oli tullut kaupungin toiselle portille ja siellä heti suorittanut asiansa leipurin puodissa.

— No, Putteli, sanoi luutamummo, — missä on leipäsi?

Putteli pyöritteli lakkiansa, niin että se tuli aivan neliskulmaiseksi, ja alkoi kertoa kaikista kaupungin ihanuuksista, suurista kartanoista, korkeista mamseleista ja kiiltävistä vaskipöydistä, joita riippui puodinikkunoissa.

— Mutta missä on leipä? kysyi luutamummo.

Putteli venytti lakkiansa neliskulmaisesta kolmikulmaiseksi ja kuvaili matamia, joka istui pöytänsä ääressä kaupungin portilla, ja miten uskomattoman huokeasta hän möi kaikkein parasta tavaraa.

— Mutta missä se sinun leipäsi on? kysyi mummo kolmannen kerran.

Nyt täytyi Puttelin puhua totuus, ja pahinta oli, että hänellä yhä vielä oli nälkä ja suurempi kuin sudella jouluaamuna.

— Käy syömään! sanoi mummo.

Putteli väänsi lakin jälleen pyöreäksi ja istuutui syömään. Ja merkittävää, miten paljon paremmalta kuiva leipä maistui kuin sekä rinkilät että piparkakut.

— No, sanoi mummo, — osaatko nyt sanoa, kumpi tie oli parempi; sekö, joka vei ahneuteen, vai se, joka vei äidin neuvon tottelemiseen?

— Se, joka vei äidin neuvon tottelemiseen, virkkoi Putteli.

— Muista se! sanoi mummo.

Ja Tutteli raivasi kiltisti pöydän ja teki tilan. Ja Putteli ja Tutteli paneutuivat maata luutamummon viereen.

Z. Topelius, *Lukemisia lapsille* (1995)
Suom. V. Tarkkiainen, Valtter Juva ja Ilmari Jäämaa,
ilmestynyt alun perin 1871.

SIRKKA KIVISTÖ

Kynän ja kumin keskustelu

Kynä sanoo pyyhkekumille: "Sinä et ole minun ystäväni."

Pyyhekumi vastaa: "Miksi en?"

Kynä: "Koska, koska, koska! Sain selville jotain, minkä seurauksena aloin vihata sinua."

Kumi: "Mistä syystä sinä vihaat minua? Mitä sinä olet huomannut?"

Kynä: "Minulle selvisi, etten löytänyt enää kirjoittamiani sanoja ja sinä olet syyppää siihen."

Kumi: "Minä kumitan ainoastaan virheitä."

Kynä: "Mitä ne sinulle kuuluvat!"

Kumi: "Minä olen pyyhekumi ja kumittaminen on minun työtäni."

Kynä: "Se ei ole mikään työ. Sinä poljet minun oikeuksiani."

Hanin Al-Ghosah, 10 v.

AKYS-tiedote 1/2014

Tiedote 7.12.2011

Vuorokausi suomalaista elämää

Tilastokeskuksen juuri ilmestynyt **Suomen tilastollinen vuosikirja 2011** kuvaa tarkasti suomalaista yhteiskuntaa ja sen kehitystä. Vuosikirjan tilastot kertovat esimerkiksi, että jos vuoden 2010 tapahtumat jaetaan tasaisesti vuoden jokaiselle päivälle, **yhden vuorokauden aikana Suomessa...**

- syntyi 167 lasta: 86 poikaa ja 81 tyttöä
- kuoli 139 henkilöä
- solmittiin 82 avioliittoa
- myönnettiin 37 avioeroa
- 12 ulkomaalaista sai Suomen kansalaisuuden
- tehtiin 2 403 muuttoa, joista 1 559 saman kunnan sisällä
- valmistui 30 uutta asuinrakennusta
- syttyi 41 tulipaloa, joihin hälytettiin pelastuslaitos
- aloitettiin 91 uutta yritystä ja lopetettiin 58 yritystä
- pantiin vireille 8 konkurssia
- peruutettiin maksuhäiriön takia 160 luottokorttitiliä
- maksettiin 2,8 miljoonaa euroa julkista kehitysapua
- kulutettiin asukasta kohti laskettuna 206 g lihaa, 154 g tuoreita vihanneksia, 87 g sokeria, 130 g tuoreita hedelmiä ja 502 g maitotuotteita
- juotiin yhteensä 1,1 miljoonaa litraa keskiolutta, 179 000 litraa viinejä ja 82 000 litraa väkeviä alkoholijuomia
- tehtiin 28 raskauden keskeytystä ja 11 sterilointia
- poliisin, tullin ja rajavartiolaitoksen tietoon tuli yhteensä 1 183 rikosta: mm. 58 rattijuopumusta, 54 huumausainerikosta, 91 pahoinpitelyä, 2 raiskausta ja 3 lapsen seksuaalista hyväksikäyttöä
- tehtiin 18 asuntomurtoa ja 37 moottoriajoneuvomurtoa
- lähetettiin 11 miljoonaa tekstiviestiä.

Suomen tilastollinen vuosikirja on tilastojen perushakuteos

Tilastokeskuksen julkaisema **Suomen tilastollinen vuosikirja 2011** on laaja tilastojen kokoomateos, joka sisältää sekä ajankohtaista tilastotietoa että pitkiä aikasarjoja. Suomea koskevien tietojen lisäksi kirjassa on myös runsaasti kansainvälistä vertailutietoa. Vuosikirjaa on julkaistu jo vuodesta 1879 lähtien.

<<https://www.stat.fi>>.
Luettu 21.8.2014.

KOLUMNI: "Välillä mietin, onko toisten rakkaussuhteita kommentoiva ihminen itse rakastanut koskaan"

En epäroinyt hetkeäkään ryhtyä homofobian vastaisen työn hyvän tahdon lähettilääksi. Jos mukanaoloni saa yhdenkin ennakkoluuloisen tarkistamaan faktoja tai yhden ennakkoluuloista kärsivän olemaan vapaamin oma itsensä, olen tyytyväinen. Toivottavasti voin vaikuttaa enemmänkin.

En kuulu itse mihinkään vähemmistöön, johon kohdistuisi syrjintää. Olen osa sitä hyväosaisten vähemmistöä, jolla on vastuu puuttua epäkohtiin. Kukin tekee sen tavallaan ja mahdollisuuksiensa mukaan.

Meillä on monia kansallisia ja kansainvälisiä haasteita ratkaistavana joka päivä työllisyystilanteesta ilmastonmuutokseen. Kaikki energia pitäisi suunnata yhteisiin asioihin, jotka parantavat ihmisten elämänlaatua ja ympäristön tilaa. Minun on hyvin vaikea ymmärtää, miksi emme käytä kaikkea julkista tilaa – mediaa, verkko- ja vaalikeskusteluja jne. – oikeasti yhteisten asioiden käsittelyyn? Se, kenen kanssa kukin elämäänsä jakaa, on jokaisen yksityisasia.

Välillä mietin, onko toisten rakkaussuhteita kommentoiva ihminen itse rakastanut koskaan. Miten muuten on mahdollista, että vastustaa toisten yhteiseloa, tekee siitä pilaa ja lietsoo ennakkoluuloja? Eikö rakkauden puute ole maailmassa suurempi ongelma kuin se, että joku rakastaa jonkun mielestä väärää ihmistä? Miksi me ylipäättään puutumme toisten yksityiselämään? Toisten rakkaus ei keneltäkään pois eikä tartu.

Elämä on haurasta ja haastavaa ilman, että vaikeutamme toistemme eloa tahallaan. Elämä voi päättyä hetkessä, kuka tahansa voi sairastua tai menettää rakkaansa ja työnsä, moni kotimaansakin. Elämä on lyhyt, ja silti jollakin on aikaa kiusata toisia, joiden elämäntapa tuntuu itselle vieraalta. Ei homoutta valita eikä sitä kukaan pakkosyötä kenellekään.

Nuorten syrjäytyminen on yksi surullisimmista asioista, joihin meidän pitäisi yhdessä puuttua. Olen itse mukana muun muassa OmaKamu-yhdistyksessä ja yritän oman ammattini kautta innostaa nuoria liikkumaan. Nyt haluan antaa ääneni kampanjalle, joka yrittää poistaa seksuaali- ja sukupuolivähemmistöjen kohtaamaa syrjintää ja eriarvoisuutta.

Siihen, että joku ei uskalla ennakkoluulojen ja syrjinnän vuoksi osallistua yhteisölliseen urheiluun, voi jokainen vaikuttaa. Se ei edes ole kovin vaikeaa. Sitä voisi vain olla ihmisiksi, keskittyä yhdessä tekemiseen ja jokaisen tukemiseen. Hiljaista joukosta sulkemista on paljon, ja hurttiin huumoriin vetoamalla voi satuttaa yhtä paljon kuin suorilla loukkauksilla.

Mitä enemmän maailmalla liikun, sitä kiitollisempi olen juuristani. Meillä ei ole varaa kiusata tai syrjiä toisiamme. Pienen maan vahvuus on sivistyksessä ja yhteen hiileen puhaltamisessa. Olemme ylpeitä oppimistuloksista ja teknologisista saavutuksista. Toivottavasti tulevaisuudessa myös siitä, ettei Suomessa kenenkään nuoren tarvitse pelätä putoavansa joukosta, jos on vähän erilainen kuin enemmistö. Elämä on joukkuelaji. Olemme täällä toisiamme varten, emme toisiamme vastaan.

Kirjoittaja on Sateenkaariyhteisöt ry:n kansainvälisenä homofobian ja transfobian vastaisena päivänä 17.5.2014 nimittämä homofobian vastaisen työn Hyvän tahdon lähettiläs tennispelaaja Jarkko Nieminen.

Tennispelaaja Jarkko Nieminen on homofobian vastaisen työn Hyvän tahdon lähettiläs 2014

VASTAUKSIA PERIMÄISIIN KYSYMYKSIIN
PYYDETÄÄN NYKYÄÄN MIELUITEN
KOSMOLOGEILTA, KOSKA

Ville Ranta
Kirkko & kaupunki 20.8.2014

Verkkokeskustelua laadusta

Vikahaku | 27.19.2013 23:34

0

SULJE

--

Hiljattain oli autouttinen Porschen tehtaan työntekijöiden työtuntimäärien vähentämisestä ilman palkanväennystä.

Pyrkimyksenä on saada parempi tulos kun tekijät ovat tyytyväisempiä.

Työmoraaliin luulisi hyvän tahdon vaikuttavan, ja näin ollen myös valmistus laatu kohenee.

Ehkä tämä saksalainen ajattelutapa tulee käyttöön muuallakin.

Osaatko nimetä mitkä erityiset autoviat on useimmin esiintyviä ja missä BMW mallissa.

VASTAA

Ilmoita asiaton viesti

<<http://keskustelu.suomi24.fi>>
Luettu 25.9.2014.

11.3.2013

☆☆☆☆☆ Hyvin toimii

Arvostelija: Kalevi, Mullia

Olen tilannut HH:sta useita laservärikasteja sekä muitakin tuotteita. Aina on tullut toimitus kohtuu nopeasti ja yhtä kertaa lukuunottamatta myös ihan priimaa tavaraa.

Ainoa kerta, kun tuotteessa oli vikaa, oli kun toimitettu värikasetti oli rikkiäinen, mistä sitten heitä reklamoin. Kysyivät, miten se on rikki. Kerroin ja sanoin, että voin tarvittaessa lähettää kuvankin. Ei tarvinnut, vaan lupasivat lähettää uuden (veloituksetta) eikä rikkiäistä edes tarvinnut palauttaa.

Eli voin kyllä suositella oman kokemukseni perusteella. Ja kohta lähtee taas uusi tilaus, magenta väri on nimittäin tulostimesta pian loppumassa.

<<http://www.puskaradio.net>>
Luettu 25.9.2014.

KatjaV

26.5.2014 13.20

Tämä oli ihan superhyvä pointti, jota aion itsekin noudattaa jatkossa ja toimittaa kavereille!
Olen Karlan tavoin ajatellut, että huono laatu menee "omaan piikkiin", jos tuote on jo otettu käyttöön, mutta eihän se niin saa mennä. Jos ihmiset palauttelisivat ostamiaan tuotteita enemmän, kauppojen olisi pakko jo taloudellisista näkökulmasta tehdä asialle jotain.

Jos ajattelee vaatteiden ja kenkien, laukkujen ym mainontaa, sehän keskittyy lähes yksinomaan ulkonäköön ja hintaa: harvassa ovat ne mainoslauseet, joissa korostetaan tuotteen kestävyyttä, pitkäikäisyyttä, valmistusprosessin eettisyyttä tai edes materiaaleja. On jotenkin kummallista, että esim. myyntikuvastoissa ei usein mainita edes vaateen raaka-aineita, vaan sitä myydään yksinomaan hieman epämääräisellä "poseeraus"-kuvalla ja lyhyellä "tämä on paita" -mainostekstillä.

Pettymyksiä olen joutunut kokemaan muutaman kenkämerkin sekä laukkuvalmistajan suhteen. Esim. Lumin supermarket bagejä olen joutunut viemään nepparikorjaukseen lähes joka laukun kohdalla.

<<http://kaikkimitahalusin.indiedays.com>>
Luettu 25.9.2014.

Merkintöjä

Esa Lilja esa.lilja@hs.fi

Kirjoittaja on urhellutolmituksen esimies.

Laiska abi, lue edes tämä!

Koulu-urani ongelma oli, etten koskaan oppinut sitä, mikä koulussa olisi ollut kaikkein tärkeintä: keskittymistä ja työntekeä.

Opin lukemaan jo paljon ennen koulua, ja siitä sain pitkän varaslähdön. Kun enemmistö tunaroi tavaamisen kanssa, tunsin itseni lahjakkaaksi. Riitti, kun ilmestyi paikalle, pläräilli koulukirjat ja luki kaikkea muuta päälle. Jos jotakin ei tiennyt, yleistiedolla kyllä arvasi.

Ilman pinnistelyä pärjäsin vuosia, kunnes jossakin vaiheessa huomasin, että arvosanat laskevat ja muut menevätkin jo kaukana. Kun olisi pitänyt rykäistä uusi vaihde silmään, rykäisemättä jäi. Opettajatkaan eivät potkineet vauhtia, kun isosisko oli kymppi- ja laudatur-rivistöllään pedannut turhan hyvän malneen.

EN muista, että kouluissani olisi kilpailtu paremmuudesta. Miksi tuskaila saksan dativin kanssa, jos voi ajella autolla, poltella tupakkaa ja pelata NHL-tietokonepeliä? Niinpä monen, minunkin, koulutodistus oli johdonmukainen kuin lauantai-jokeri: tuli vähän kaikenlaista.

Moni koulussa laiskotellut on pärjännyt elämässään hienosti. Tiedän monta puolihäirikköä ja laiskiaista, jotka löysivät kutsuksensa vasta kouluputken jälkeen.

Itse heräsin työnteon merkitykseen yliopiston pääsykokeissa ja tenteissä. Yliymmärtävän koulun jälkeen oli kummallista, kun *Maailmanhistorian pikkujättiläinen* ei mennytäkään lukematta läpi.

MIKSIKÖ kirjoitan kouluaiheesta nyt?

Kirjoitan, koska ensi syksynä kouluissa hortoilee jälleen joukko ihmisiä, jotka voisivat hoitaa koulunsa paremmin.

Etenkin teille laiskotteleville viimeisen vuoden abeille haluan sanoa: skarpatkaa, pystytte siihen kyllä! Puolivillainen todistus ei ole mahdoton este elämässä, mutta vaivaamaan se kyllä jää. Laiskotellen hoidettu koulu on kuin itselle asetettu miinakenttä: hankala hidaste, joka pitää joskus kiertää.

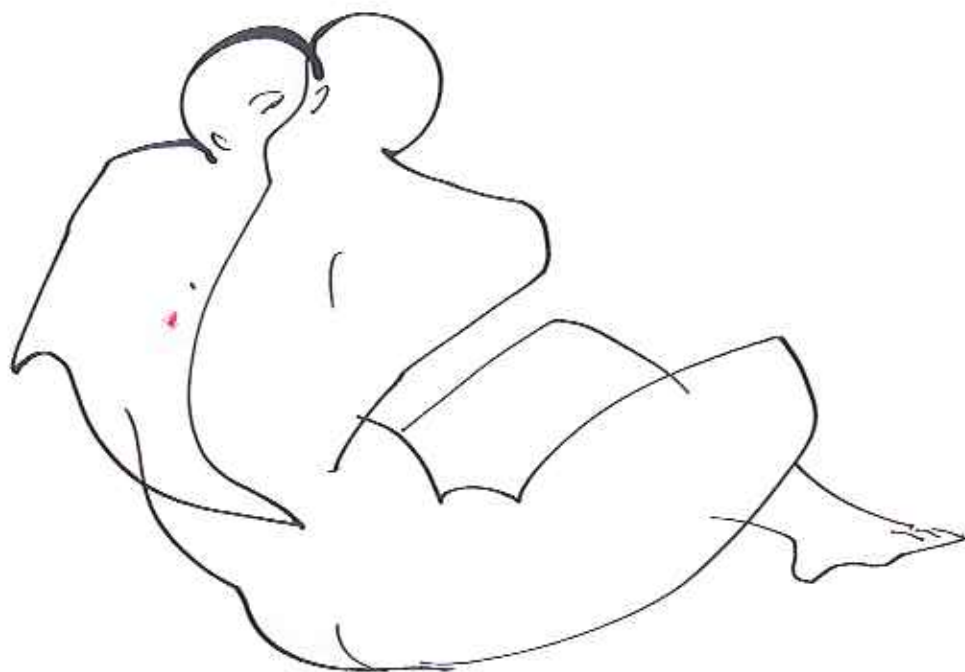
Laiskotellen hoidettu koulu on kuin itselle asetettu miinakenttä.

ON helpompi hakea opiskelupaikkaa, kun pohja on kunnossa. On helpompi hakea työpaikkaa, kun paperit kaivaa iloisesti laatikosta. On helpompi muistella menneitä, jos koulusta puhumisen ei aiheuta sielussa kiusallista muljahdusta.

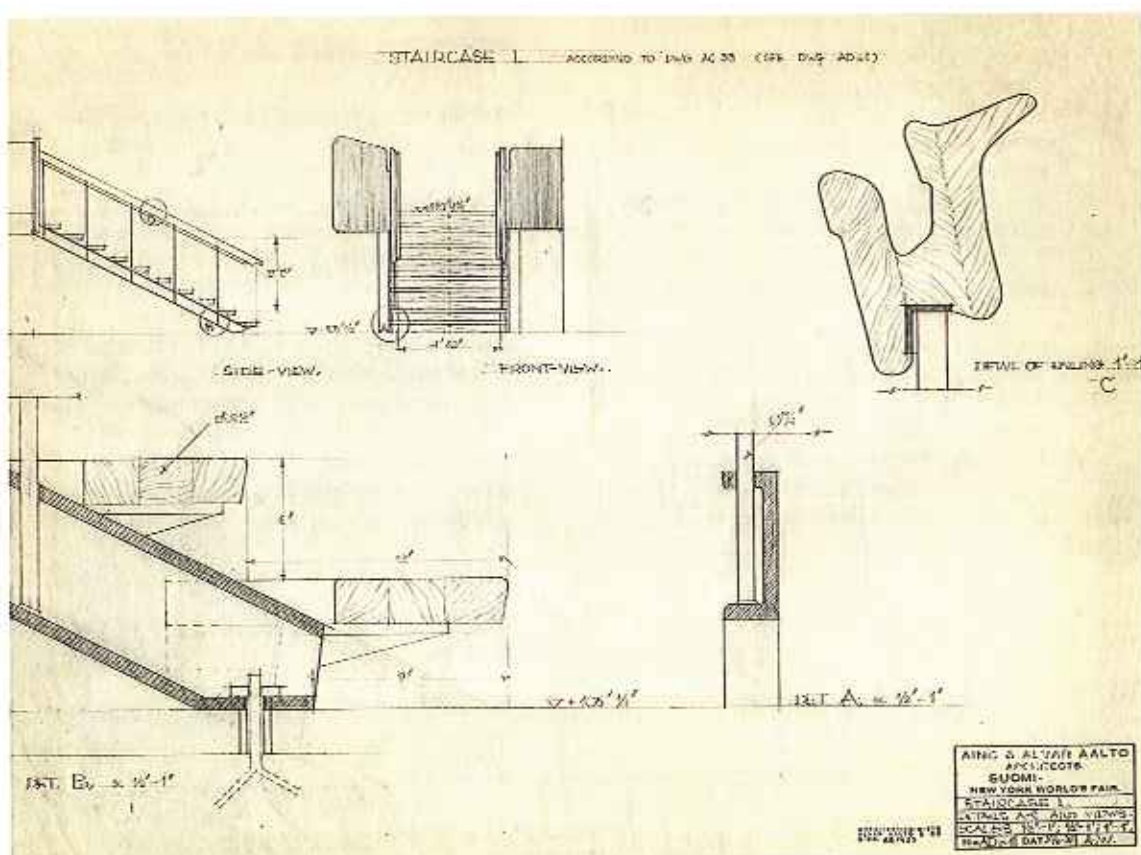
Yritä edes. Aloita vaikka vartista tai yhdestä kunnolla hoidetusta viikosta. Kun vauhtiin pääsee, vuodessa voi suorittaa isoistakin rästeistä. Aikaa on. Asiat eivät ole vaikeita, keskittyminen on.

Lupaän tämän: työnteon jälkeen palkinnotkin, autolla ajelu ja NHL-hockey, maistuvat paremmalta. Ensi kevään ylioppilasjuhlistasi puhumattakaan.

Helsingin Sanomat 3.6.2014

Henrik Tikkasen piirros.
Julkaistu Arvo Ahlroosin ja Heikki Karkkolaisen teoksessa *Testamenttini elämälle* (1993).

Aino ja Alvar Aallon luonnospirstuksia New Yorkin maailmannäyttelyn Suomen paviljonkia varten (1939).
Julkaistu teoksessa *Alvar Aalto, Puu taipuu* (2010).